

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/110/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200939
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814200939.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 proti žalovanej: B. X., C.. XX.XX.XXXX, S. A. C. D., L. XXX/X o zaplatenie 258,45 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd konanie o povinnosti žalovanej zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,74 eur z a s t a v u j e.

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 258,45 eur spolu s kapitalizovaným denným úrokom z omeškania od 15.2.2012 do 3.2.2014 vo výške 53,45 eur, s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 258,45 eur od 4.2.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel úverovú zmluvu č. 3806077692, ktorá bola uzavretá ako telefónna pôžička, kedy vybavenie úveru prebieha telefonicky prostredníctvom bezplatnej zákazníckej linky žalobcu s následnou písomnou komunikáciou. Žalovaná telefonicky kontaktovala zamestnancov žalobcu za účelom získania úveru, finančnej hotovosti. Pri telefonickom vybavovaní úveru žalovaná nadiktovala všetky potrebné osobné údaje a údaje o zamestnávateľovi, ktoré boli následne zapracované do úverovej zmluvy, ktorá bola žalovanej odoslaná na podpis spolu s úverovými podmienkami, a ktorá ju podpísala a spätne vrátila žalobcovi. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 1327,76 eur, pričom žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 48 mesačných splátkach vo výške 55,20 eur. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku, ako to vyplýva z predloženého splátkového kalendára. Žalovaná bola listom zo dňa 30.1.2012 vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru vo výške 548,45 eur v lehote 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Vzhľadom na uvedené žalobca eviduje voči žalovanej dlh pozostávajúci z istiny a zosplatnenej istiny vo výške 236,30 eur, úroku zo zosplatnenej istiny vo výške 22,15 eur a úroku z omeškania od zosplatnenia do dňa spísania návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 53,45 eur.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ oznámil vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej podaním doručeným súdu 6.6.2014, teda v čase, kedy už bol vo veci vyhlásený rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, písomným vyjadrením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

V písomnom vyjadrení zo dňa 4.6.2014 žalobca uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním dohodnutých splátok so splátkami č. 29-43, ktoré neuhradila ani len čiastočne. Predmetné splátky sa síce v splátkovom kalendári javia ako splatené, avšak tieto boli žalovanou zaplatené až po zosplatnení, t.j. po 30.1.2012. V nadväznosti na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením splátok, stal sa celý zostatok čerpaného úveru splatným ku dňu 31.1.2012. Pokiaľ ide o platnosť úverových podmienok, žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 24 Co/412/2012 zo dňa 9.7.2013 a Krajského súdu Prešov sp.zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.2.2013. Zároveň žalobca vzal návrh v časti vyčísleného úroku z omeškania vo výške 0,74 eur späť.

Žalobca a žalovaná ako klient uzavreli dňa 23.6.2008 úverovú zmluvu č. 3806077692, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.327,76 eur (40.000 Sk), ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach po 55,20 eur (1663 Sk) a to v 48 mesačných splátkach, pričom dojednaná úroková sadzba predstavovala 38,41% ročne. V časti Poistenie úverových splátok, bod 52 Súbor poistenie A klient označením súboru poistenia A súhlasí s tým aby bol poisníkom poistený na poistenie riziko dočasnej straty schopnosti splácať úver podľa tejto úverovej zmluvy v dôsledku pracovnej neschopnosti na poistné riziko neuhradeného zostatku dlhu v prípade plnej invalidity smrti úrazom. Úhrada za poistenie bola stanovená vo výške 64 Sk (3,98% pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaná podpisom potvrdila, že je s nimi oboznámená, že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami. V zmysle hlavy 7 § 6 Úverových zmluvných podmienok klient podpisom úverovej zmluvy súhlasí, aby bol spoločnosťou ako poisníkom prihlásený do poistenia a za tým účelom odovzdala v nevyhnutnom rozsahu osobné údaje klienta spoločnosti Česká pojišťovna ZDRAVÍ a.s., so sídlom Litevská 1174/8, 100 05 Praha 10, Česká republika, IČO: 49240749.

Podľa hlavy 1 § Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - Základné ustanovenia (ďalej len „Úverové podmienky“) tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy o poskytnutí úveru uzatváratej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa § 3, § 4 hlavy 2 Úverových podmienok úverová zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy. Po uzatvorení úverovej zmluvy zriadi spoločnosť klientovi úverový účet. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého úveru a tomu odpovedajúce záväzky klienta.

V zmysle hlavy 3 Účel úveru Úverových podmienok úver spoločnosť poskytuje klientovi bez stanoveného účelu, čiže vo forme finančnej čiastky.

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je

zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu, a príp. úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na líčnej strane nevyplýva inak.

Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku,

na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy (§ 8 hlavy 5 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 7 § 1, § 2 Úverových podmienok v prípade dohodnutia poistenia úverových splátok pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity alebo smrti následkom úrazu a prípadne zneužitia úverovej karty klient podpisom tejto zmluvy potvrdzuje, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia. V prípade, že klient nespĺňa podmienky pre prijatie do poistenia, berie na vedomie, že nemôže byť poistený a ak poistenie dohodol, poisťiteľ je oprávnený odmietnuť plniť z dohodnutého plnenia.

V zmysle § 5 hlavy 14 Úverových podmienok spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 3,32 eur (100 Sk).

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaná uhradila do zosplatnenia 43 splátok, ktoré neboli uhrádzané včas a dňa 30.1.2012 došlo k zosplatneniu úveru. V rámci jednotlivých splátok bola žalovanou uhrádzaná časť dlžnej istiny, úroku, ako aj upomienky a to za upomienku I. v sume po 3,32 eur, celkovo 36,52 eur a upomienka II po 6,64 eur v sume 13,28 eur. Žalovaná uhradila na položke poistenie PPI sumu 91,19 eur.

Listom zo dňa 30.1.2012 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca žalovanej oznámil, že z dôvodu, že riadne a včas nespláca úver, spoločnosť si uplatňuje svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka predstavuje spolu so zmluvnou pokutou 548,45 eur a vyzval ju na splatenie do 15 dní odo dňa odoslania výzvy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnila, žalobca dňa 30.1.2012 zosplatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie predmetnej sumy.

Podľa § 96 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vo vyjadrení žalobcu zo dňa 4.6.2014 žalobca zobral späť žalobu v časti nároku na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,74 eur, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie

Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje.

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny a zosplatennej istiny spolu v sume 236,30 eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanej úver v sume 1327,76 eur a žalovaná uhradila celkovo sumu 2431,37 eur, pričom súd všetky žalovanou vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle citovaného ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to vrátane úhrad na položky upomienky a poistenie ako sa nimi bude súd zaoberať v ďalšom.

Zo splátkového kalendára je zrejmé, že žalobca v zmysle zmluvy a úverových podmienok účtoval žalovanej poplatok za upomienku II. v sume 6,64 eur za jednu a to v súvislosti s omeškaním splátky č. 37 a 39, ktorú sumu žalovaná uhradila a taktiež poplatok za upomienku I. v sume 3,32 eur za jednu v súvislosti s omeškaním splátky č. 13, 19, 20, 21, 26, 28, 30, 31, 32, 36, 38, ktorú sumu žalovaná taktiež uhradila. Súd posúdil úhrady a nárok v tejto časti z hľadiska ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko je zrejmé, že podmienky na takýto úkon zo strany žalobcu boli splnené, pretože žalovaná si neplnila riadne svoje povinnosti. Súd však považuje sumu za upomienku za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené so zasláním upomienky, ktoré aj v prípade jej písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, súd považuje za neadekvátne predmetnému úkonu. Na základe uvedeného má potom súd za to, že predmetné dojednanie ja takým, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda neplatné a preto úhrady vykonané žalovaným na danú položku započítal na úhradu istiny.

Ďalším nárokom bol nárok z titulu poistenia PPI v sume 2,12 eur, pričom aj v rámci žalovanou uhradených súm započítaných na istinu je taktiež suma, ktorá bola žalobcom z jednotlivých splátok započítaná na úhradu poistenia (91,19 eur). Čo sa týka dojednania poistenia pod bodom 52 Súbor poistenie A súd má za to, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poisťných zmluvách. Žalovaná ako klient označením uvedeného produktu mala súhlasiť s tým, aby bola poisťníkom poistená, pričom dojednané poistné predstavovalo 7,58% z pravidelnej mesačnej splátky. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, keďže v zmysle zmluvy v prípade nesplnenia podmienok pre prijatie do poistenia brala žalovaná na vedomie, že nemôže byť poistená a pokiaľ k poisteniu pristúpila, poisťiteľ bol oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v bode 52 predmetnej zmluvy bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaná sa pre poistenie nerozhodla po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poisťnej udalosti. Takto žalovanej vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Rovnako aj pri tomto dojednaní

mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto žalovanou vykonané úhrady na túto položku v rámci splátok započítal na istinu a sumu uplatňovanú z tohto titulu žalobou zamietol.

Súd sa ďalej zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol v úverovej zmluve dojednaný vo výške 38,41% ročne.

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (jún 2008 spotrebiteľský úver 1-5 rokov) predstavovala úrok 13,65 % p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 24,76% vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 13,65% ročne za absolútne neplatnú.

Súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok vznikol žalobcovi len pri úrokovej miere 13,65% ročne. Podľa splátkového kalendára žalovaná na položke úrok z úveru uhradila 1197,91 eur, no žalobca mal nárok na úrok z úveru pri úrokovej sadzbe 13,65% ročne, čo pri poskytnutom úvere 1.327,76 eur predstavuje za rok sumu 181,24 eur a za celú dobu poskytnutia úveru - 48 mesiacov sumu 724,96 eur.

Ako už súd uviedol vyššie, žalovanej bol poskytnutý úver 1.327,76 eur a žalovanému vznikol nárok na zaplatenie úroku z úveru v sume 724,96 eur, čo spolu predstavuje sumu 2.052,72 eur, pričom žalovaná uhradila sumu 2.431,67 eur, keď súd na úhradu istiny a úroku započítal aj úhrady vykonané žalovanou, ktoré žalobca započítal na úhradu poplatkov za upomienky a poistného, preto má za to, že žalovaná uhradila celú poskytnutú istinu ako aj súdom určený úrok z úveru a teda nie je ani v omeškaní s úhradou žiaden ďalšej sumy, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd priznal žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, keď súd v časti konanie v dôsledku dispozitívneho úkonu žalobcu zastavil a čo do zvyšku žalobu zamietol. Keďže žalovanej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a ani zo spisu nevyplývali, súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonan navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu